694/04

Den 29. marts 2004 blev i sag nr. 61.885:

xxxx xxxxx
xxxxxxxx x x
xxxx xxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Topstart heltidsulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde erstatning under henvisning til, at klageren har fremkaldt forsikringsbegivenheden ved grov uagtsomhed og selvforskyldt beruselse. Endvidere gør selskabet gældende, at klagerens krav er forældet.

I klagerens skadeanmeldelse til selskabet har han forklaret, at han den 1/1 2000 - nytårsnat - hørte et stort brag på den ejendom, han var i. Braget lød som om, at det skulle efterses, hvorefter han gik op på taget. Han husker derefter ikke mere før senere, hvor han fik at vide, at han var faldet ned fra 3. sals højde.

Ud fra de lægelige oplysninger fra Rigshospitalet kan det bekræftes, at klageren var faldet ned fra 3. sals højde. Endvidere fremgår det, at der var blevet udtaget en ethanolprøve.

Vidnet D.H. har forklaret følgende:

> "På vej op ad trappen hører vi et mistænksomt brag, ikke fyrværkeri. Det kunne lyde som om noget var blevet ødelagt. Vi diskuterer frem og tilbage hvorvidt vi skal undersøge det nærmere. Vi beslutter os for at se hvad der sker. T. [klageren] kravler først op ad trappestigen, og da jeg stikker hovedet op ad lemmen ser jeg ham falde ud over kanten. Jeg løber derefter ned ad trappen og ud i gården, hvor T. ligger."

Selskabet indhentede en redegørelse fra prof. dr. med. J.S. om, hvorledes ethanolprøven skulle tolkes. Af redegørelsen fremgår, at det endelige resultat af ethanolprøven giver en alkoholpromille på 1,79 promille.

Ved skrivelse af 31/5 2000 afviste selskabet at yde forsikringsdækning under henvisning til, at forsikringen ikke dækker klagerens grove uagtsomhed eller selvforskyldte beruselse.

Samme dag modtog selskabet en skrivelse fra klagerens advokat, hvor det fremgår, at klageren ikke kunne acceptere selskabets afgørelse. Advokaten afviste, at klageren havde handlet groft uagtsomt, og samtidig oplyste han, at klageren ikke havde følt sig særlig beruset.

Da selskabet ikke så nogen grund til at ændre afgørelsen ud fra de oplysninger, advokaten fremkom med, fastholdt selskabet afgørelsen ved skrivelse af 7/7 2000. Samtidig blev advokaten gjort opmærksom på, at sagen kunne ankes til Ankenævnet for Forsikring.

Ved skrivelse af 14/8 2003 fastholder klagerens advokat over for nævnet, at selskabet skal anerkende erstatningspligten i forbindelse med klagerens ulykke den 1/1 2000. Af udkast til stævning fremgår bl.a.:

> "Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,
>
> at sagsøger ikke optrådte uagtsomt ved at gå op på ejendommens tag. Det bestrides i den forbindelse at sagsøger har balanceret på tagets kant.

Det fastholdes at sagsøger i en bevægelse faldt ud over tagets kant i forbindelse med opstigningen på taget. Sagsøger havde således ingen mulighed for at afværge faldet, idet det må antages at tagets kant var beliggende for tæt på opgangen til taget.

at det forhold at sagsøger muligt havde en promille på 0,08 ikke medførte at sagsøgte var særligt spirituspåvirket. Sagsøger følte sig ikke i særlig grad påvirket af spiritus.

at sagsøger havde et legitimt ærinde i forbindelse med opstigningen på taget som følge af at sagsøger ville sikre sig at taget ikke var blevet ramt af fyrværkeri eller andet der kunne påsætte ild på ejendommens flade tag."

Selskabet er ikke enig i advokatens påstande og har i skrivelse af 27/8 2003 til nævnet bl.a. anført:

"**Vores kommentar til punkt 1**.

Vi tilbageviser, at vi skulle have påstået, at TL skulle have balanceret på tagets kant. Vi har afvist sagen udfra oplysningerne i sagen om selve hændelsesforløbet og skrevet, at vi betragter det som groft uagtsomt, at balancere på et tag i spirituspåvirket tilstand.

Og denne påstand fastholder vi. Vi betragter det som groft uagtsomt at befinde sig på et tag i 3.sals højde kl. 00.20 en nytårsnat i spirituspåvirket tilstand.

…

Vores kommentar til punkt 2.

Vi ved ikke hvor advokaten har oplysningen om en promille på 0,08 fra. Vi har som tidligere nævnt indhentet en redegørelse fra prof. dr. med J.S. vedrørende ethanolprøven og fået oplyst, at promillen var på 1,79.

Og udfra den oplysning har vi afvist sagen, idet ulykkeforsikringen ikke dækker skader opstået som følge af selvforskyldt beruselse.

Vi mener ikke at man kan se bort fra en promille af den størrelse og slet ikke når TL befinder sig på et tag om natten i 3. sals højde.

Det skal til sagen bemærkes, at vi undrer os over, at advokaten ikke har udbedt sig kopi af sagen, herunder kopi af redegørelsen fra prof. dr. med J.S. med oplysningen om promillens størrelse.

lsær udfra den omstændighed, at vi tidligere har orienteret TL om, at vi ville indhente redegørelsen.

…

Vores kommentar til punkt 3.

Vi tilbageviser, at TL skulle have haft en legitimt ærinde på taget, da vi finder det groft uagtsomt, at befinde sig på et tag i 3. sals højde i spirituspåvirket tilstand.

Hvis TL var bekymret om tagets tilstand eller beboerne i ejendommen, må man betragte det som mest fornuftigt hvis han havde ringet eller hentet hjælp/assistance udefra.

Vi mener ikke, at han på nogen måder havde en legitimt ærinde på det tag og da slet ikke med en promille på 1,79.

At TL i kraft af sit arbejde som tømrer skulle være vant til at færdes på tage kan vi ikke tage til efterretning. Samtidig må man påregne at der nytårsaften ved årsskiftet er masser af brag og larm, især i København, og at det på ingen måder gør det mere legitimt at gå op på et tag i spirituspåvirket tilstand.

Det legitimerer på ingen måde TL's færden nytårsnat kl. 00.20.

…

Vi skal samtidig gøre opmærksom på, at vi betragter sagen som forældet i henhold til Forsikringsaftalelovens paragraf 29 som siger:

Krav, der er grundede i forsikringsaftalen forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet.

Vi meddelte advokaten d. 7.6.2000, at vi fastholdt vores afgørelse og henviste til, at han kunne anke sagen til Ankenævnet for Forsikring.

Først d. 15.8.2003 hører vi fra advokaten igen via Ankenævnet.

Vi mener, at advokatens og TL's krav er forældet i henhold til reglerne om (forældelse, ved udgangen af 2002."

Klagen er indbragt for nævnet den 15/8 2003.

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at et eventuelt krav på erstatning efter ulykken i 2000 må være forfaldet i løbet af 2000, hvorfor kravet er forældet i medfør af den 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29, da klagen blev indbragt for nævnet den 15/8 2003.

Da nævnet allerede herefter ikke kan pålægge selskabet at udbetale erstatning,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson